בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10339-08-20 בשן נ' שריג אלקטריק בע"מ **08 יולי 2021**

התובע **אלי בשן ת"ז 001635002**

נגד

הנתבעת **שריג אלקטריק בע"מ ח.פ. 511447013**

פרוטוקול נמסר לצדדים ופסק הדין ניתן בסיום יום הדיונים

<#10#>

פסק דין

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את הראיות והפסיקה פסק הדין ניתן בתמצית בהתאם לתקנה 15(ב) לתקנות שיפוטי (תביעות קטנות) סדרי דין, התשל"ז -1976.

שוכנעתי כי תעודת האחריות שהנתבעת סיפקה לתובע בעת שרכש קומקום אינה בהתאם לחוק הגנת צרכן ותקנות הגנת הצרכן (אחריות ושירות אחרי מכירה), תשס"ו – 2006 (להלן- התקנות).

חוק הגנת הצרכן קובע כי עוסק יתן תעודת אחריות לפי סעיף 18א1(א). אין מחלוקת שבמקרה דנן נמסרה תעודת אחריות. התובע טען שהתעודה שנמסרה אינה כנדרש. סעיף 18א(5) לחוק קובע, כי השר רשאי לקבוע בתקנות את תוכנה של התעודה וכך נעשה בתקנה 14 לתקנות הקובעת כי בתעודת האחריות יפורטו חיובי היצרן והסייגים לחיובים לפי פרק ב'.

התקנות הותקנו לפני שנים רבות, ובמהלך השנים ניתנו פסקי דין שונים על ידי מותבים שונים בעניין תעודת האחריות בבחינת הכוונה לעסקים: למשל, ת"ק (י-ם) 7582-03-16 **אליקים בשן נ' היולט –פקרד** (ישראל) בע"מ; ת"ק (י-ם) 63545-07-20 **אליקים בשן נ' דן שלדן בע"מ**. חרף זאת הנתבעת מנפיקה תעודת אחריות שלא כנדרש וללא הפנמה של החוק, התקנות והדין. עמדת הנתבעת שמדובר "בסך הכל בקומקום" ושהתובע מחפש "דברים קטנים". מדובר בטענות לא ראויות שמבטאות העדר הפנמה של החובה לתת תעודת אחריות כחוק.

תעודת האחריות לא תואמת להוראות החוק והתקנות, בין היתר, בכך שלא צוין בתוך כמה זמן נדרשת הנתבעת לתקן. רק מטעם זה בלבד יש לקבוע שתעודת האחריות אינה כדין. מעבר לנדרש, לא צוין הנדרש לפי סעיף 6(ב) לתקנות, סעיף 6(ג) לתקנות, סעיף 8 לתקנות. כל התנאים הללו צריכים להופיע בתעודת האחריות של הנתבעת.

הטענה ש"אם היה פונה" התובע, והטענה שהנתבע לא פנה בהוגנות לנתבעת נדחות. גם הטענה שהתובע ניסה להכשיל את התובעת נדחית. ראוי היה שטענות אלה לא היו מועלות.

התובע שלח פניה וציין שתעודת האחריות אינה כמתחייב. אין התובע צריך לפרט בפניה הנתבעת מה הפגמים בתעודת האחריות שלה. אחריות הנתבעת להנפיק תעודות אחריות כנדרש. הייתה לנתבעת הזדמנות מלאה לתקן את הנדרש, אך תחת זאת שלחה לתובע את אותה תעודת האחריות תוך הוספת פרטי הרכישה בכתב יד. פניית הציבור של התובע "פוספסה" על ידי הנתבעת והתובע נאלץ לעתור לביהמ"ש. כאמור, ניתנה לנתבעת הזדמנות מלאה לתקן את הדרוש תיקון אך עד היום לא קיבל הנתבע תעודת אחריות מתוקנת.

ביהמ"ש שמח לשמוע שבעקבות התביעה דנן פעלה הנתבעת לתקן את תעודת האחריות. גם דבר זה מבסס את התביעה שתעודת האחריות שנמסרה לתובע לא הייתה כחוק. תחת התנצלות על הפרת החוק בחרה הנתבעת להטיל דופי בתובע וחבל.

אין חובה להוכיח נזק או צורך לתקן ודי שהתובע מוכיח שלא נמסרה תעודת אחריות כנדרש: סעיף 31א(א)(7) לחוק ובמקרה זה הדבר הוכח. להנמקות משפטיות נוספות מופנים הצדדים לאסמכתאות לעיל והמעוניין יעיין.

הנתבעת תשלם לתובע סכום של 5,000 ₪ בגין הפרת החוק והתקנות.

הסכום ישולם בתוך 30 יום.

בקשת רשות ערעור לניתן להגיש לכב' ביהמ"ש המחוזי בתוך 15 יום

<eli>

ניתן היום כ"ח תמוז תשפ"א, 08/07/2021 בהעדר הצדדים.

אביגיל ון-קרפלד, רשמת בכירה